

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 8.2.2006
COM(2006) 43 végleges

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

**egyes járulékokra, jogokra, adókra és egyéb intézkedésekre vonatkozó követelések
behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtási rendelkezések alkalmazásáról**

TARTALOMJEGYZÉK

1.	Bevezetés	3
2.	Előzmények.....	3
3.	Bevezető megjegyzések az irányelvek átültetéséről és végrehajtásáról	3
3.1.	A szóban forgó irányelvek átültetési határidejének elmulasztása.....	3
3.2.	Az irányelvek végrehajtása az új tagállamokkal való kapcsolatokban	4
4.	A kölcsönös segítségnyújtási intézkedések alkalmazásának elemzése a 2003-2004 közötti időszakban.....	4
4.1.	Bevezető megjegyzések	4
4.2.	Statisztikai adatok	5
4.3.	A statisztikai adatok értékelése	6
5.	Közösségi kezdeményezések a behajtásra vonatkozó kölcsönös segítségnyújtás megerősítése céljából	8
5.1.	A tagállamok folyamatos támogató intézkedései a kölcsönös segítségnyújtás alkalmazásában	8
5.2.	Új kezdeményezések a kölcsönös segítségnyújtás javítása érdekében	9
6.	Következtetések és ajánlások.....	9
6.1.	Következtetések	9
6.2.	Ajánlások	10

1. BEVEZETÉS

A nemzeti adóhatóságok számára – melyek végrehajtási hatalma saját tagállamuk területére korlátozódik – a személyek, a javak, a szolgáltatások és a tőke az Európai Unió egész területén való megnövekedett mobilitása behajtási problémákat idézhet elő, különösen adókijátszási esetekben.

Ilyen esetekben az 1976 március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelv¹ és a 2002 december 9-i 2002/94/EK bizottsági irányelv² által szabályozott módon a nemzeti hatóságok adótartozások behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtása hasznos, sőt nélkülözhetetlen eszköznek bizonyul. Nem elég ugyanis felderíteni a csalási eseteket, vissza is kell szerezni a fizetendő adókat és illetékeket, és az a tény, hogy az adósok egy másik tagállamban telepednek le vagy oda viszik át vagyonukat, nem jelentheti adótartozások behajtásának leküzdhetetlen akadályát.

Ez a jelentés a 2003 és 2004 folyamán ezen új jogszabályok alapján szolgáltatott kölcsönös behajtási segítségnyújtás eredményeit foglalja össze.

2. ELŐZMÉNYEK

A 2001. június 15-i 2001/44/EK tanácsi irányelv³ 1. cikkének (13) bekezdésével módosított 76/308/EGK irányelv 25. cikkének második albekezdése értelmében a Bizottságnak rendszeresen jelentést kell készítenie az egyes járulékokra, jogokra, adókra és egyéb intézkedésekre vonatkozó követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtási rendelkezések alkalmazásáról, amelyeket a tagállamok a 76/308/EGK irányelv átültetésével elfogadtak, és a kölcsönös segítségnyújtásnak köszönhetően elért eredményekről. Annak érdekében, hogy a Bizottságnak lehetősége legyen elkészíteni ezeket a jelentéseket, minden tagállamnak évente értesítenie kell a Bizottságot az adott évben elküldött és fogadott, információkéréssel, értesítéssel és behajtással kapcsolatos megkeresések számáról, a szóban forgó követelések összegéről és a behajtott összegekről. Mivel a tagállamoknak legkésőbb 2002. június 30-ig kellett átültetniük a 2001/44/EK irányelvet és legkésőbb 2003. április 30-ig a 2002. december 9-i 2002/94/EK bizottsági irányelvet – amely a 2001/44/EK irányelvvel módosított 76/308/EGK irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges gyakorlati szabályokat rögzíti (irányelv) –, ez az első ilyen típusú jelentés, amely a 2003-ban és 2004-ben elküldött és fogadott, információkéréssel, értesítéssel és behajtással kapcsolatos megkeresésekről szóló, tagállamok által közölt információkon alapul.

3. BEVEZETŐ MEGJEGYZÉSEK AZ IRÁNYELVEK ÁTÜLTETÉSÉRŐL ÉS VÉGREHAJTÁSÁRÓL

3.1. A szóban forgó irányelvek átültetési határidejének elmulasztása

Amint arról már fent szó esett, a 76/308/EGK alapirányelv a 2001. június 15-i 2001/44/EK tanácsi irányelvvel módosult, amelyet legkésőbb 2002. június 30-ig át kellett ültetni a nemzeti

---

¹ HL L 73., 1976.3.19, 18. o.

² HL L 337., 2002.12.13, 41. o.

³ HL L 175., 2001.6.28, 17. o.

jogba. A 2002. december 9-i 2002/94/EK bizottsági irányelv által rögzített gyakorlati végrehajtási szabályokat legkésőbb 2003. április 30-ig át kellett ültetni a nemzeti jogba.

A Bizottság megállapítja, hogy több tagállam nem tartotta be a fent említett irányelvek által kitűzött határidőket. Egy esetben a Bizottságnak még a Bírósághoz is kellett fordulnia. Nevezetesen egy az Olasz Köztársasággal szembeni eljárásról van szó, amiért az nem közölte a 2002/94/EK irányelv átültetésének nemzeti intézkedéseit (2004. december 20-i IP/04/1506 sajtóközlemény).

3.2. Az irányelvek végrehajtása az új tagállamokkal való kapcsolatokban

A C-361/02 és C-362/02 számú (Tsapalos és Diamantakis) egyesített ügyekben a Bíróságnak meg kellett válaszolnia azt a kérdést, hogy a 76/308/EGK irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azt alkalmazni kell azokra a vámterhekre, amelyek az egyik tagállam (Olaszország) által az előtt kiállított okmány tárgyát képezik, hogy az irányelv a másik tagállamban (Görögország) – ahol a megkeresett hatóság székhelye van – hatályba lépett.

2004. július 1-i ítéletében a Bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azzal a döntéssel válaszolt, hogy a (módosított) 76/308/EGK irányelvet valóban úgy kell értelmezni, hogy azt alkalmazni kell azokra a vámterhekre, amelyek az egyik tagállam által azelőtt kiállított okmány tárgyát képezik, hogy az említett irányelv a másik tagállamban – ahol a megkeresett hatóság székhelye van – hatályba lépett. A Bíróság az irányelv rendelkezéseit eljárási szabályzatnak tekinti, amelynek végrehajtása nem korlátozódik azon követelésekre, amelyek azután keletkeztek, miután ez az irányelv hatályba lépett abban a tagállamban, ahol a megkeresett hatóság székhelye van. Ez egy nagy fontosságú döntés, különösen az új tagállamok csatlakozása fényében.

4. A KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉGNYÚJTÁSI INTÉZKEDÉSEK ALKALMAZÁSÁNAK ELEMZÉSE A 2003-2004 KÖZÖTTI IDŐSZAKBAN

4.1. Bevezető megjegyzések

4.1.1. A statisztikák kései benyújtása

Néhány tagállam későn közölte a statisztikákat, figyelmen kívül hagyva a 2002/94/EK irányelv 29. cikke rendelkezését, amely előírja, hogy a tagállamoknak minden év március 15-ig el kell juttatniuk ezeket az információkat a Bizottsághoz.

4.1.2. Eltérések a statisztikákban

Ezen kívül a különböző tagállamok statisztikái bizonyos következetlenségeket is tartalmaznak. Kezdetben, a 2003. év statisztikáinak első továbbításakor a Bizottság megállapította, hogy a tagállamok által továbbított számok között nagyon nagy különbségek voltak. Ezen első bejelentések szerint 2003-ban az összes tagállam által fogadott, behajtással kapcsolatos megkeresések száma az elküldöttnek nyilvánított, behajtással kapcsolatos megkereséseknek csupán 70 %-át érte el. A behajtási bizottság⁴ 2004 októberi ülésén felkérték a tagállamokat, hogy újból elemezzék statisztikáikat. A javított bejelentésekben, amelyeket a Bizottság később megkapott, a tagállamok adatai közötti különbség lényegesen

---

⁴ 76/308/EGK irányelv 20. cikke.

csökkent. Így 2003-ban az összes tagállam által fogadott, behajtással kapcsolatos megkeresések száma, a második számítás szerint az elküldöttnek nyilvánított megkeresések számának 99 %-át érte el. Ugyanakkor, a 2004. évre vonatkozóan a különbség újból megnőtt: a fogadottnak nyilvánított behajtással kapcsolatos megkeresések az elküldöttnek nyilvánított megkeresések számának 91 %-át teszik ki.

A tagállamoknak figyelmesebbeknek kell lenniük statisztikáik elkészítésénél.

4.2. Statisztikai adatok

A tagállamok által szolgáltatott statisztikák a kölcsönös segítségnyújtás lehetőségeinek széleskörű alkalmazását mutatják 2003 és 2004 folyamán.

4.2.1. Információkérésekkel kapcsolatos megkeresések

A megkeresett tagállamok által közölt statisztikák szerint az általuk fogadott információkérések száma a következő volt:

- 2003-ban: 435.
- 2004-ben: 727 (amelyből 81-et a 2004-ben csatlakozott tagállamok fogadtak).

4.2.2. Értesítéssel kapcsolatos megkeresések

A megkeresett tagállamok által közölt statisztikák szerint a hozzájuk elküldött értesítéssel kapcsolatos megkeresések száma a következő volt:

- 2003-ban: 123.
- 2004-ben: 182 (amelyből 38-at a 2004-ben csatlakozott tagállamok fogadtak).

4.2.3. Behajtással kapcsolatos megkeresések

A megkeresett tagállamok által közölt statisztikák szerint az összes tagállam által fogadott, behajtással kapcsolatos megkeresések száma a következő volt:

- 2003-ban: 2797;
- 2004-ben: 3735 (amelyből 326-at a 2004-ben csatlakozott tagállamok fogadtak).

4.2.4. A behajtott összegek teljes összege

A megkeresett tagállamok által közölt statisztikák szerint azon behajtott összegek teljes összege, amelyeknek behajtására az ő segítségnyújtásukhoz folyamodtak, a következő volt:

- 2003-ban: 5 050 090,55 euro.
- 2004-ben: 13 857 040,55 euro (amelyből 375 109,07 eurót a 2004-ben csatlakozott tagállamok fogadtak).

4.2.5. *A behajtással kapcsolatos teljesített megkeresések aránya*

A megkeresett tagállamok által közölt statisztikák szerint az általuk behajtott összegek teljes összege, azon követelések teljes összegéhez viszonyítva, amelyeknek behajtására az ő segítségnyújtásukat kérték, a következő volt:

- 2003-ban: 1,13 %.
- 2004-ben: 1,82 %.

4.3. **A statisztikai adatok értékelése**

4.3.1. *Általános észrevételek*

A tagállamok részesedése (akár megkereső, akár megkeresett tagállamként) lényegesen eltér egymástól. Ezek a különbségek ugyanúgy fellelhetők a régi tagállamok között, mint a 2004. május 1-jén csatlakozott tagállamok között.

Ez a különbség nem meglepő, hiszen a személyek mobilitása is tagállamonként változik. A személyek bizonyos tagállamok közötti nagy mobilitása természetesen hatással van az ezen országok közötti kölcsönös segítségnyújtási megkeresések számára (például az Egyesült Királyság és Írország között).

A legtöbb behajtással kapcsolatos megkeresést Németország küldte. Az azon összegekre vonatkozó nyilatkozatok szerint, amelyekre 2004-ben behajtással kapcsolatos megkereséseket küldtek, ez a tagállam egymaga a 2004-es megkeresések teljes összegének 36,14 %-ára igényelt kölcsönös segítségnyújtást. Ugyanakkor a megkeresett tagállamok által közölt statisztikák szerint a német hatóságok a tagállamok által 2004-ben más tagállamok megkeresésére behajtott összegek egészének 38,59 %-át hajtották be.

Egyébként meg kell jegyezni, hogy a statisztikák nem feltétlenül tükrözik a tagállamok behajtásra vonatkozó (egymásnak nyújtott,) kölcsönös segítségnyújtásának általános hatását. Ezek a számok ugyanis nem tartalmazzák azon kölcsönös segítségnyújtások eredményeit, amelyeket esetleg más, nem-közösségi egyezmények alapján ajánlanak fel, mint például a skandináv országok által alkalmazott 1989. december 7-i Skandináv Megállapodás, az OECD és az Európa Tanács 1988. január 25-i többoldalú egyezménye, vagy olyan kétoldalú egyezmények, amelyeket bizonyos tagállamok alkalmazhatnak a 76/308/EGK irányelv 23. cikkével összhangban.

A Bizottság megállapítja, hogy a statisztikák tagállamok általi jelenlegi közlése nem teszi lehetővé a kölcsönös segítségnyújtás minden adótípus behajtására tett hatásának felmérését. E hasznos elemzés elkészítése céljából a Bizottság azt a javaslatot tervezi, hogy a tagállamok jövőbeli statisztikaikban tüntessék fel a más tagállamok megkeresésére behajtott adók és illetékek jellegét.

4.3.2. *A megkeresések száma növekedésének okai 2003 és 2004 között.*

A kölcsönös segítségnyújtás iránti kérelmek állandóan növekvő számának számos különböző természetű oka van.

Egyrészt e növekedés (ennek alakulása) közvetlenül kapcsolódik az említett követelések adósainak magatartásához:

- Általánosságban meg kell állapítani a személyek, a javak és a tőke mobilitásának növekedését a belső piac keretében; ami adótartozások keletkezését vonja maga után azokban a tagállamokban, amelyekben az érintett adósok nincsenek – vagy már nincsenek – letelepedve;
- konkrétan, a nemzeti hatóságoknak is a család fizetéseképtelenségi helyzetek számának megnövekedésével kell szembenéznük, amelyekben az adósok úgy szervezik tevékenységeiket és vagyonukat, hogy az e hatóságok általi adótartozások kényszerbehajtása nehezebb legyen (például nem létező vállalatok létrehozása révén).

Másrészt hangsúlyozni kell, hogy a kölcsönös segítségnyújtás alkalmazási területe jelentősen kibővült:

- először a 2001/44/EK irányelv révén, amely az alkalmazási területet minden, a jövedelem- és vagyonadókkal, valamint a biztosítási díjakat terhelő illetékekkel kapcsolatos követelésre kiterjesztette. Nyilvánvaló, hogy a kölcsönös segítségnyújtás lehetőségeinek kiterjesztése hatással van a különböző tagállamok által beküldött, a megkeresések számára vonatkozó statisztikákra. A kiterjesztés/bővítés hatása különösen 2004-től mutatkozott (mivel a 2001/44/EK irányelvvel módosított 76/308/EGK tanácsi irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2002. december 9-i 2002/94/EK bizottsági irányelvet csak 2003 folyamán ültették át a tagállamokban). Ebben a helyzetben nem lehet kizárni, hogy a megkeresések és a közösségi jogszabályok alapján behajtott összegek növekedését (legalább részben) a megkeresések és a korábban engedélyezett, nem-közösségi megállapodásokon vagy egyezményeken alapuló kölcsönös segítségnyújtás eredményeinek csökkentésével ellensúlyozzák.
- azután az alkalmazási kör földrajzi területének bővítésével, a 10 új tagállam 2004-es csatlakozását követően.

Egyébként valószínű, hogy erre a növekedésre a 2000. október 17-i 2000/65/EK tanácsi irányelv⁵ elfogadása is hatással volt, amely megszüntette, hogy tagállamok kötelezővé tehessék Közösségen belüli adóképvisező kijelölését a HÉA-val kapcsolatos adósságokra nézve. Ez az irányelv minden bizonnyal azt eredményezte, hogy a kölcsönös segítségnyújtás nagyobb szerephez jutott ezen adó behajtásánál.

4.3.3. A behajtással kapcsolatos megkeresések és az eredmények közötti eltérés

A kölcsönös segítségnyújtás útján behajtott összegek hatalmas növekedése ellenére (2003 és 2004 között 2,58-szoros), továbbra is jelentős eltérés áll fenn azon összegek között, amelyekre vonatkozóan behajtási segítségnyújtási megkeresésekkel éltek, és a ténylegesen behajtott összegek között.

Ez nem teljesen meglepő. A tapasztalat általában azt mutatja, hogy egy követelés tényleges behajtásának esélye a követelés korával csökken. Figyelembe véve azonban a külföldön

---

⁵ HL L 269., 2000.10.21, 44. o.

történő behajtással kapcsolatos segítségnyújtás kiegészítő jellegét a nemzeti végrehajtási intézkedésekhez viszonyítva, az „utolsó esély cselekvésének” hatékonysága természeténél fogva viszonylagos. Ezt a megállapítást az a tény is erősíti, hogy a segítségnyújtási megkeresések tárgyát képező követelések egyébként is olyan követelések, amelyeket nehéz behajtani.

Amikor a különbségek/az eltérés okairól megkérdezték a tagállamokat, (lásd az 5.2. pontot) más okok is felmerültek:

- más tagállamok hatóságai által benyújtott megkeresések végrehajtásához rendelkezésre álló forrásokkal kapcsolatos problémák;
- kommunikációs problémák, mind a különböző tagállamok illetékes hatóságai között (nem elég pontos és/vagy időszerű információk; elégtelen visszajelzések), mind pedig egy tagállam illetékes hatóságai és saját helyi szolgáltatásai között;
- kölcsönös segítségnyújtási megkeresések kései benyújtásával kapcsolatos problémák, amelyek nem teszik lehetővé a megkeresett hatóságok számára, hogy még az érintett adósságok elévülése előtt behajtsák azokat.

Ugyanakkor nem szabad szem elől tévesztenünk azt, hogy a más tagállamokban megkeresett hatóságok által behajtott összegek statisztikái nem teszik lehetővé a kölcsönös segítségnyújtás teljes hatásának felmérését.

- ezek a statisztikák ugyanis nem veszik figyelembe azokat az összegeket, amelyeket az adósok közvetlenül fizetnek ki a megkereső hatóságoknak egy adósságról szóló értesítést vagy a megkeresett hatóságok által kezdeményezett behajtási eljárást követően;
- azonkívül a statisztikák nem említik az igényelt összegek esetleges csökkentését, amelyet a kölcsönös segítségnyújtási megkeresések elküldése után engedélyeznek, az adótartozásokkal szemben emelt további kifogások folytán;
- végül, a rendelkezésre álló statisztikák csak a megkeresett hatóságok által már beszédett összegeket érintik és nem vesznek figyelembe esetleges már jóváhagyott adósságkiegyenlítési terveket, sem azokat az eredményeket, amelyekhez a gyakran lassú és még folyamatban levő behajtási eljárások vezethetnek.

5. KÖZÖSSÉGI KEZDEMÉNYEZÉSEK A BEHAJTÁSRA VONATKOZÓ KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉGNYÚJTÁS MEGERŐSÍTÉSE CÉLJÁBÓL

5.1. A tagállamok folyamatos támogató intézkedései a kölcsönös segítségnyújtás alkalmazásában

Noha a 2001-ben és 2002-ben elfogadott új közösségi jogszabályok voltak a tagállamok közötti kölcsönös behajtási segítségnyújtás javításának előfeltételei, szükséges volt, hogy e jogalkotási kezdeményezést az adóhatóságok közötti együttműködés megerősítését célzó konkrét intézkedések is kísérjék. Az irányelvek esetleges értelmezési vagy végrehajtási problémáinak megoldása és új szükségletek, valamint egyéb kérdések vizsgálata céljából a Bizottság folyamatos támogatást nyújt a tagállamok számára a következő cselekvések útján:

5.1.1. A behajtási bizottság támogatása

A 2001/44/EK irányelvvel módosított 76/308/EGK irányelv 20. cikkének megfelelően a Bizottságot egy behajtási bizottság segíti, amely a tagállamok képviselőiből áll és elnöke a Bizottság egy képviselője.. Ez a bizottság rendszeresen ülésezik, hogy megvitassa a Bizottság és a tagállamok által benyújtott kérdéseket és javaslatokat.

5.1.2. Fiscalis-program 2003-2007

A Fiscalis program 2003-2007, amelyet a Tanács és az Európai Parlament fogadott el abból a célból, hogy megerősítsék a mindennapos együttműködést az adóhatóságok és az adóhatóság ügynökei között, több szeminárium szervezésének finanszírozását tette lehetővé az adótartozások behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtás tárgyában. Ilyen szemináriumok voltak 2003-ban Alicantében (Spanyolország), 2004-ben Bruges-ben (Belgium) és 2005-ben Pozsonyban (Szlovákia). Ezeken a szemináriumokon a különböző országok képviselői együtt tanulmányozták a kölcsönös segítségnyújtással kapcsolatos specifikus témákat és problémákat.

5.2. Új kezdeményezések a kölcsönös segítségnyújtás javítása érdekében

2005 májusában a Bizottság elküldött a tagállamoknak egy dokumentumot, amelyben arra kérte fel őket, hogy gondolkodjanak a behajtással kapcsolatos kölcsönös segítségnyújtás javítását lehetővé tevő módszereken, és hogy fejtsek ki e témával kapcsolatos véleményüket. A legutóbbi Fiscalis szeminárium keretében is tovább foglalkoztak ezekkel a gondolatokkal, amelyeket a behajtási bizottság következő ülése során újból meg fogják vitatni.

E gondolatok alapján a Bizottság 2007-ra olyan konkrét javaslatok benyújtását tervezi, melyek a kölcsönös segítségnyújtási eljárások gyakorlati használata megkönnyítésének, és az alkalmazandó jogszabályok maximális megerősítésének és egyszerűsítésének szükségességére összpontosítanak.

6. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK

6.1. Következtetések

A nemzeti hatóságok kölcsönös segítségnyújtása az adótartozások behajtása terén az adókijátszás elleni harc nélkülözhetetlen eleme.

Az adótartozások 2003-ban és 2004-ben végrehajtott behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtást érintő statisztikák e nemzetközi közigazgatási együttműködés nagy mértékű növekedését mutatják.

Ugyanakkor lényeges eltérés áll fenn továbbra is azon összegek között, amelyek behajtására segítségnyújtáshoz folyamodtak, és a tagállamok között e kölcsönös segítségnyújtásnak köszönhetően ténylegesen behajtott összegek között.

A Bizottság konkrét javaslatokat szándékozik tenni a behajtással kapcsolatos kölcsönös segítségnyújtás javítása céljából 2007-ban. E javaslatok a kölcsönös segítségnyújtási eljárások gyakorlati használata megkönnyítésének, valamint az alkalmazandó jogszabályok maximális megerősítésének és egyszerűsítésének szükségességéből fakadnak. .

6.2. Ajánlások

- A tagállamoknak folytatniuk kell az adótartozások behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtási mechanizmusok intenzív használatát.
- Fel kell szabadítaniuk a szükséges humán erőforrást a kölcsönös segítségnyújtással kapcsolatos megkeresések gyors kezelésének megszervezése céljából, mivel a behajtási esélyek az érintett követelések elkészítése után eltelt idővel arányosan csökkennek .
- A tagállamoknak hatékonyabb kommunikációt is biztosítaniuk kell a megkereső és a megkeresett hatóságok között. Egyrészt a megkereső hatóságokat elegendő módon és folyamatosan tájékoztatni kell a megkeresett hatóságoknak a kölcsönös segítségnyújtással kapcsolatos megkeresések végrehajtása céljából hozott intézkedéseiről; másrészt a megkereső hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a megkeresett hatóságok megkapják az érintett követelésekről és adósokról szóló hasznos és időszerű vagy felfrissített információkat.
- A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a 76/308/EGK irányelv 25. cikkének és a 2002/94/EK irányelv 29. cikkének értelmében továbbítandó statisztikák megbízhatóak, és hogy azokat a közösségi jogszabályok által kitűzött határidőn belül közlik.